

РУДНИЦЬКА Кароліна,

здобувач вищої освіти четвертого курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних
розслідувань Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ В УМОВАХ ДОТРИМАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Варто почати з того, що для сучасного стану економіки України як самостійної незалежної держави, утвердження її як суб'єкта світового співтовариства особливо актуальними є проблеми забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку, формування механізму протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам, підвищення рівня життя населення, розвитку системи міжнародної економічної взаємозалежності.

На сьогодні питання національної безпеки набуло особливої актуальності, оскільки від його вирішення залежатимуть доля України, соціально-економічний добробут громадян, становлення їхньої національної самосвідомості та поваги до своєї держави, тому необхідно врахувати помилки, допущені під час здійснення економічних реформ, які призвели до руйнівних процесів в економіці та у свідомості людей.

Важливим є те, що під тиском тривалого простою виробництва, суцільної інфляції, масового поширення безробіття, зниження рівня життя громадян та соціального занепаду, громадяни досить часто шукають злочинні шляхи розв'язання наведених проблем [1, с.84].

Основна проблема полягає в тому, що попри достатню кількість спеціальних суб'єктів, які зобов'язані вести активну протидію економічним злочинам, актуальною є проблематика розробки оптимальної та ефективної структури, її правового регулювання та забезпечення щодо протидії вчиненню економічних злочинів, а зокрема створення нового державного органу, який буде наділений правами та безпосередніми обов'язками в сфері запобігання економічній злочинності.

Досить важливим є врахування європейського досвіду функціонування

структур, які покликані протидіяти економічним злочинам. Явище економічної злочинності у Європі протягом декількох десятиліть є безпосереднім предметом як наукових, так і управлінських дискусій. Потреба ефективної протидії поширенню даного виду злочинності робить актуальним питання щодо всезагального реформування правоохоронних органів. Проте розроблено не одну, а відразу декілька інституційних систем, що пов'язано з різними юридичними системами та способами державотворення [2, с.119].

Досить актуальною та болючою проблемою є також банальна відсутність єдиного законодавчого визначення поняття «економічна злочинність» та видів злочинів, які відносяться до цієї категорії. Деяка кількість вчених пропонує тлумачити економічні злочини як сукупність умисних корисливих злочинів та осіб, які їх вчинили, у сфері легальної та нелегальної економічної діяльності, безпосереднім об'єктом яких є суспільні відносини у сфері власності та виробництва, обміну, розподілу та споживання товарів і послуг. Але думки на дане питання розділяються, і тому в науковій літературі відсутня однотайна думка щодо визначення поняття «економічний злочин» [3, с.10].

В даному випадку надзвичайно актуальною являється проблематика законодавчого закріплення явища економічної злочинності та видів злочинів, які можуть бути віднесені до даної категорії. Адже в більшій мірі від цього факту залежить чітке та повне формування підходів й методів суб'єктів запобігання злочинам у сфері економіки.

У європейських державах, точно так само як в Україні, методи запобігання та протидії економічним злочинам передбачають такі основні структури: спеціальні правоохоронні органи, поліція, податкова, митна служби, підрозділи фінансової розвідки. Цілковита інтеграція економічних функцій в межах одної правоохоронної структури є скоріше винятком, аніж правилом [4, с.51].

Узагальнюючи все вищевказане, можемо запропонувати наступні шляхи щодо посилення заходів протидії економічної злочинності в Україні:

1. формування чіткої та прозорої державної структури, яка буде регулювати та контролювала економічну ситуацію, серед яких буде нагляд та попередження економічних злочинів;

2. використання позитивного європейського досвіду щодо подолання явища економічної злочинності;

3. співпраця та взаємодія правоохоронних органів України з правоохоронними органами різних держав задля запобігання вчиненню міжнародних економічних злочинів.

У висновках варто сказати, що стан економічної злочинності в великій мірі може розкрити стан економічної безпеки держави в цілому. Тому якісна та активна протидія злочинам в економічній сфері здатна значно покращити та підвищити стан економічної безпеки в державі. Також важливою є тісна співпраця з силовими структурами європейських країн задля перейняття

позитивного досвіду боротьби з економічною злочинністю та оптимізації попередження майбутніх злочинів.

Список використаних джерел:

1. Козаченко Г.В. Економічна безпека підприємства: сутність та механізм забезпечення, монографія, за ред. Г.В. Козаченко, В.П. Пономарьова, О.М. Ляшенко. Київ., Лібра, 2003 р.. 280 с.
2. Основи економічної безпеки, підручник, за ред. О.М. Бандурки, В.Є. Духова, К.Я. Петрової, І.М. Чернякова, Харків, НУВС, 2003, 236 с.
3. Шкарлет С.М. Еволюція категорії «безпека» в науковому та економічному середовищі, за ред. С.М. Шкарлет, *Формування ринкових відносин*. 2007. № 6. С. 7–12.
4. Гончарова В.О. Вплив тіньової економіки на економічну безпеку держави, монографія, за ред. В.О. Гончарової., Харків, ХНУ, 2001. 195 с.

САДОВИЙ Ростислав,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДІЯЛЬНІСТЬ АДВОКАТА В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Діяльність адвоката-представника у цивільних справах має низку правових особливостей, які, в першу чергу, пов'язані з його організаційно-юридичним (обумовлені його членством в адвокатській корпорації) і процесуальним (як суб'єкта цивільного судочинства) статусом. Ці особливості проявляються в тому, що адвокат-представник у цивільній справі здійснює свою роботу, будучи професійним юристом, який прийняв на себе обов'язок надавати кваліфіковану допомогу на прохання довірителя і вказівкою закону.

Адвокат-представник, здійснюючи свою діяльність в цивільному процесі, реалізує певні функції, вирішує завдання і допомагає досягти цілей, встановлених цивільним процесуальним законодавством і законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Цілі і завдання, поставлені перед адвокатом, можуть бути реалізовані за допомогою широкого спектру способів і засобів здійснення адвокатської діяльності, які не доступні